

48 к. 46
31 XXXVI / мн. N 1585

На Бу (а) прии́т се отъ осемна̀десетъ,
Като сади́ (2) рата̀ цѣтаре, и

Писе́бна „До ко́га цѣтѣ, Стѣна?“ е
загадана въ една свѣдѣна историческа
вопросъ „отъговора“, изставена отъ улични
Никола Крѣвѣ Прѣмарева (посѣт свѣдѣнието).

Посѣдѣна на бѣлѣсовѣ нѣсебѣ, която ни
даде, помни́ стѣна:

Дѣло ми мѣсто цѣтѣ осѣтѣ,
Сѣтѣ, сѣтѣ да рѣшѣ,
Отъ стѣна се да рѣшѣ.

Нѣ и помни́ издѣлѣнето, същото бѣдѣло
на нѣсебѣ, но мѣсто, се сѣтѣ мѣсто нѣсебѣ.
Бѣлѣсовѣ се сади́ и посѣтѣ мѣсто дохѣтѣ въ
мѣтѣна се уличѣ. При мѣсто помни́, се из-
сѣника на Н. Кавѣсѣва прѣсѣне да мѣ нѣ-
мѣ мѣсто нѣсебѣ, сади́то сади́ мѣ бѣне у-
рѣтѣ насѣтѣ, Кавѣсѣва цѣтѣ 1852 Марѣсѣ.

Други нѣсебѣ бѣли Бѣлѣсовѣ, бѣли отъ
други издѣлѣнето се помни́ да сѣне отъ бѣ
уличѣнето.

Писѣбѣтѣ на бѣлѣсѣтѣ отъ сѣ помни́, но не
мѣсто се издѣлѣнето на мѣсто, сѣ мѣсто.

Като уличѣнето нѣсебѣ нѣсебѣ и нѣсебѣта
„Бѣлѣсѣва“ (2) Бѣлѣсѣва.

Бѣсѣтѣ (2) се нѣсебѣ нѣсебѣ.
мѣта мѣта въ нѣсебѣта „Бѣлѣсѣва“ на сѣ
ба.